

mærkninger om Forøgelsen af Udgifterne til Søværnet paa 300,000 Kr. vil jeg dog gøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa tidligere har nævnt, at der er en ganske bestemt Forskel mellem Loven om Søværnets og Loven om Hærens Ordning i den Henseende, at den sidste bestemmer Udgifterne til Hæren, men det samme er meget delvis Tilfældet med Loven om Søværnets Ordning, idet den kun omfatter Personellet. Derimod ligger hele Materiellet, som er det, de fleste Sommer anvendes paa, uden for, og der er besparet overordentlig meget paa denne Del af Udgifterne til Søværnet i de sidste Aar. Det var en Slags Forudsætning for Loven af 1880, at vi skulde ekstraordinært kunne bruge indtil 500,000 Kr. til Bygning af ny Stibe. Dette er faldet bort nu, saa der er altsaa en Besparelse af 500,000 Kr. Endvidere har efter Forliget § 26 været betydelig mindre, den har kun været 5—600,000 Kr., medens den før den provisoriske Tid i Reglen var rigelig 1 Million Kr. Det vil altsaa ses, at der paa Materiellet allerede er sparet meget betydeligt. Selv om Tinget nu gif til at bevilge de 300,000 Kr. til, var der dog sparet paa Søværnet, sparet lige saa meget som paa Hæren, idet nemlig, jeg gentager det, dette er ikke Forslag til Lov om Søværnet; det skulde inderes hedde Forslag til Lov om Søværnets Personel. Forslaget indeholder kun Udgifter til Personellet og ikke til Materiellet; disse bestemmes ved de aarlige Finanslove. Det var kun det, jeg vilde udtale over for det ærede Medlem.

Jungersen: Jeg kan saa godt forstaa den højterede Marineministers Stilling til disse 4—500,000 Kr., som Søværnet i sin Tid, i 1880, blev forøget med. Den ærede Marineminister siger, at han forlanger dem ikke nu, han forlanger ikke denne Forøgelse. Nej, det er ganske rigtigt, men han forlanger 283,000 Kr. ud over de 400,000 Kr. Forøgelse, han fik i 1880. (Marineministeren [Ravn]: Det er jo til Personellet!) Det er meget muligt, at denne Sum skal anvendes til Personellet; havde det endda kun været til selve Søværnets Ordning, saa vi havde haft Stibbyggeriet og den Slags med der ind under, saa havde det da været noget trostønde; men det, at det kun er til Personellet . . . (Marineministeren [Ravn]: Ja, men der bespares jo paa Materiellet!) Ja, det tør jeg ikke sige noget om, det ligger ikke for; men jeg synes rigtignok, alt det ligesom tyder paa noget andet, at man ikke kan være tilbøjelig til at tro, at der virkelig vil spares der. Min ærede Sidemand (S. Bojesen) sagde — og deri kan jeg for

saa vidt være enig med ham — at det, der var hans Maal, var at saa det at vide: Hvor ere vi, og hvad kunne vi gøre? Jeg kunde til Dels tiltræde en saadan Opfattelse, idet ogsaa jeg vilde ønske, at vi kunde blive enige om at sige, at saa og saa stor en Sum have vi Maad til at ofre til vor Marines Bedste. Kunne vi blive enige om denne Sums Størrelse, vilde jeg sige til den højterede Marineminister: Giv os et Forslag inden for denne Ramme, saa skulle vi se at gøre, hvad vi kunne. Det er en praktisk Maade at tage Sagen paa, og jeg skulde ikke være uvillig til at staa ind paa den Vej. Min ærede Sidemand (S. Bojesen) vilde særlig holde paa, at vi skulde have Aldersgrænsen nedsat med 5 Aar, tror jeg, det var. Det bliver der imidlertid ingen Besparelse ved, for alle de Officerer, der ere blevne 42, 52 og 65 Aar, skulle jo have Pension, og de andre, der komme i deres Sted, skulle jo have Løn. Jeg tror altsaa ikke, at det er den Retning, vi skulle arbejde i, naar vi skulle have Besparelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

S. Bojesen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2831 fg.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.